

כבל חשמלי מהודק סביב הצוואר גרם למות האישה - אך מדוע רצה הגבר הקשיש למות?

התאווה למות

איש אינו יודע מדוע הש"ת תוקק עוזר גרמן למות. הוא השאיר מיכתב התאבדות ולא זיחה על כך עם איש לפני מותו. הדרך שבה בחר כדי להביא ת המוות סיפרה הרבה על היי"ש הנורא שבו היה שרוי. גרמן היה בן 78, קשיש בריא בן פו. במצב תזונתי טוב, שהתגורר בדירה נוחה בשכונה נאה של ילון. אך חייו של הקשיש היו יריעי היו, כנראה, קשים מנשוא. הדרך האכזרית והמוזרה, שבה זר להתאבד, זינזעה את בתו, מצאה אותו מת ביום 24 בנובמבר 1978. גרמן נמצא מת בדירתו בשבת

בהתאבדות - צורת המוות היתה מסוכנת ואכזרית מדי להתאבדות, אך במקום לא נראו כל סימנים לקטטה או לנוכחותו של אדם אחר במקום.

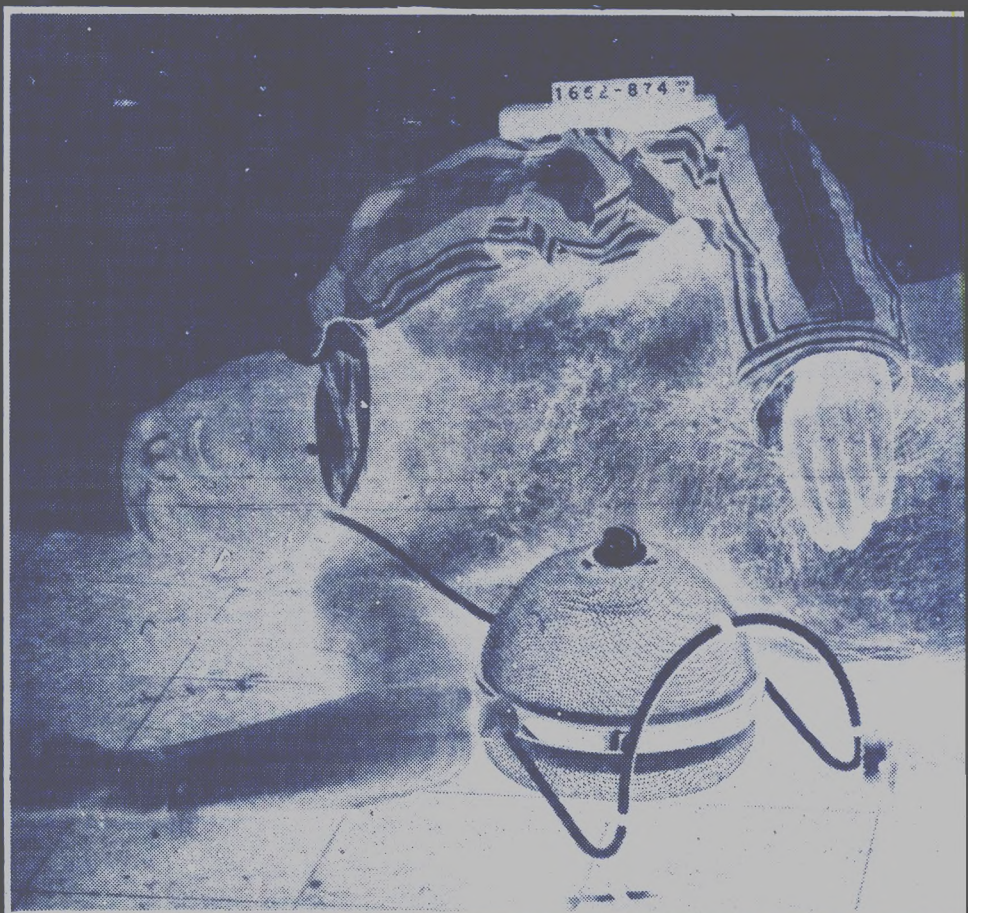
מוות בלתי-אפשרי
דוקטור ברוך בן את את הגור פה ואת הממצאים שלידה, ו" גם הוא נדהם מצורת המוות. לא היה ברור לו אם הפצע של הסכין בחזה, שנגרם בעזרת הסכין, הוא אשר הרג את הגבר, או שמא היה זה הכבל החשמלי העבה, שהיה

לעצמם עניבת-תליה ומסימים את חייהם בתליה. אך בעוד שאדם יכול להתאבד ב" תליה, משום שהעניבה מתהדקת אוטומטית על צווארו מכוון כושר הגוף הרי שכריכת כבל על הצוואר היא דרך כמעט בלתי-אפשרית לה" ביא להתמה עצימת. וזאת משום שכאשר החבל מתהדק על הצוואר, מאבד האדם את הכרתו. כאשר הוא מאבד את ההכרה נשמטות ממילא, ידיו מעל הכבל, ושוב אינו יכול להמשיך ולהדק. כאשר הוא מרפה אחיותו, נחלש הלחץ על הצוואר, והמוות המצופה אינו בא.

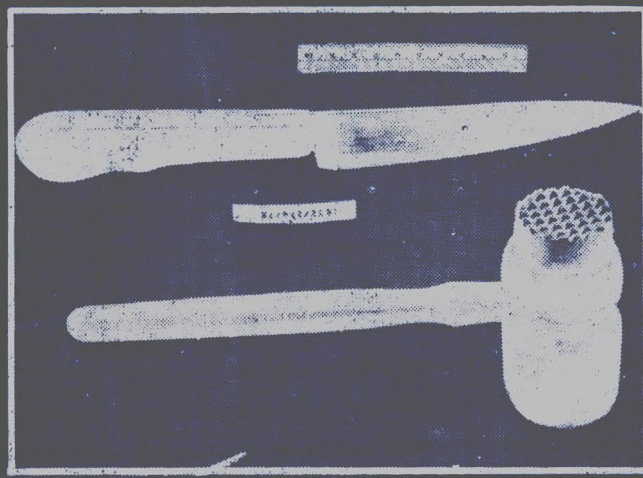
סכין באונת הריאה

אדם במיקרה זה השתמש כנראה הקשיש בתקע של ה" מאורר, ונעץ בו את הכריכה ה" ראשונה. נראה כי לחץ הכריכות הנוספות נעזר בתקע, וכך הביא למותו של גרמן. בדיקה חיצונית של הגופה לא יכלה לקבוע בבירור מה היתה סיבת-המוות. כל אחת מהשיטות יכלה להביא למוות. כתמי-דם ש" נמצאו על הכבל והתקע, העידו, כי הסכין נתקעה כנראה ראשונה, והחנק בא אחריה. אך רק נחיתה של הגופה יכולה היתה לאשר מס" קנות אלה.

למחרת ניתח ד"ר ברוך את ה" גופה, ואימת את קביעותו הרא" שונות. הסימנים שהשאיר הכבל על הצוואר היו עמוקים עד מאוד, והם שגרמו את הנזק הקטלני למנוח. לעומת זאת היה פצע-הס" כין הסר-משמעות כמעט-למרות העומק, שאליו חדרה הסכין. ה" ברה בניחותה כי לא נגרם כל נזק רציני לחלק חיוני בגוף. הסכין היתה נעוצה בחלק העליון של אינת הריאה השמאלית. פצע זה אף לא היה מסיכון. הדו"ח של הפתולוג הסתיים במסקנה כי הדקירה נעשתה קר" דם, משום שחנק מתפתח במהירות רבה, ויכולת הפעולה אחריו היא כמעט בלתי-אפשרית. הרפואה יכולה לפענח את הסי" בה הגופנית למוות, אך היסורים הנפשיים הנוראיים שהביאו את המנוח לקוץ בחייו ולמצוא דרך נוראה ומסוכנת כזו אל המוות - את אלה אין מגלים בניחותה הגופה. **איננה אהין**

מתאבד גרמן בתצדום המישטרה סכין נעוץ בחזה, כבל חשמלי סביב הצוואר

הסכין הקטנית ופטיש המיטבה שייכנס עמוק יותר

מהודק פעמים רבות מסביב ל" צוואר, אשר גרם לחנק. בדיקה חיצונית של הגופה העל" תה דבר מוזר נוסף - כף-ידו ה" ימנית של המנוח היתה מרוחה כולה בשיכבת-דם, וכמוה גם כף" ידו השמאלית. רק במרכז של הכף השמאלית היה קטע מלבני נקי מדם. קטע זה תאם את צורתה של קת הפטיש. המסקנה היתה כי ה" איש לא הסתפק בנעיצת הסכין ב" חזהו, אלא הכין לעצמו את פטיש" המיטבה כדי שיוכל להלום בו על הסכין הארוכה, עד שתחדור לתוך החזה עד לניצב. ליד הפצע העיקרי בחזה שבו עדיין היתה תקועה הסכין, מצא הרופא שני פצעי-חך שטחיים, וגם על הצוואר נמצא פצע נוסף כזה. הדבר חיוק את השערתו של הרופא כי גרמן התאבד. הוא הס" תמך על תכונה האופיינית למת-

צהריים. הוא שכב באלכסון על יצפת הדירה, לבוש פיז'מה. המי" ת שלידה נפל היתה סתירה, כא" י ישן עליה קידם לכן. חלק מ" פו נשען עדיין על המיטה, אך אשו היה מונח על הריצפה. הבת לתה מיד כי אביה מת, משום עמוק בחזהו היה תקועה סכין" יטבח עד הניצב. הדירת הסכין לא היתה סיבת" מוות היחידה. על צווארו של ה" נוח היה כרוך ומהודק כבל חש" לי לבן. הכבל היה מחובר עדיין מאורר חשמלי עגול. שניצב על ריצפה. ליד הגופה, מכשיר מיט" ח נוסף - פטיש המיטבה להש" חת בשר - היה מונח גם הוא ל" הגופה. המישטרה הזעיקה למקום את י"ר בצלאל ברוך, משום שהמיק" נראה לה מוזר ובלתי-ברור. אותה שעה לא היה ברור עדיין מישטרה אם המדובר ברצח או

"זעקתי לעזרה!"
(המשך עמוד 52)
לוג ואמרתיו לו: אני מכור לוואל" יום. אני רוצה לצאת מזה. הוא אמר לי: אעזור לך, בתנאי שת" גיר בבית-הורוד. עם התרופות שתקבל אתה לא יכול להיות לבד. עברתי לבית הורי ולקחתי את התרופות. אמא התחילה לדבר שאלך מהבית, שאני מטרוד אותם, שאין להם פרטיות. יום אחד אבא שלי בא מהעבודה מוקדם, הרגש" תי שקורה משהו. התחיל ויכוח בינינו. הכנסתי לו בעיטה ואגרוף, שברתי לו את האף, והתבצרתו בחדר שלי. אושפזתי בפעם ה" שניה.

הפעם זה היה אחרת. בא אלי רופא צעיר ויפה-זמאר. דיבר איתי ואמר לי: אדאג שתשהה פה יומיים-שלושה, בלי תרופות, ואחר-כך אעביר אותך למחלקה המתאימה. אל תדאג, אתה תצא מפה אדם בריא. אני באמת לא יודע מה שינה את היחס הפעם. שהייתי בבית-החולים שלושה שבועות והשתחררתי. ואז התחילה תקופת השיקום שלי. הגעתי לרופא נהדר במיר" פאת-חוף של קופת-חולים ברמת" חן. עברתי אצלו טיפול פסיכו" תרופתי. הטיפול ארך הרבה זמן. מרפאת רמת-חן הצילה אותי. קיבלתי יחס כמו בן-אדם. עסקתי בריפוי-בעיסוק, בשיחות קבוצ" תיות, בשיחות בידוד, ובספורט. ואז פגשתי את צפרה, אשתי. היא יודעת כל מה שעבר עלי. אני מדבר איתה יום ולילה על מה שעבר עלי.

טיפול כמו בכלב

אני רוצה שהעולם יידע איזה עוול נגרם לאזרח חסר זכר" יות במדינת-ישראל. אני עומד לתבוע לדין את משרד-הבריאות ואת הפסיכיאטר המחוזי בבתי-ים. אני רוצה שיבואו וינמקו מדוע אישפזתי נגד רצוני? האומנם הייתי כלי-כך מסוכן לעצמי ולי" ציבור? מדוע טופל בי כאילו הייתי כלב? מדוע לא דיברו איתי, לא הסבירו לי, לא ניסו לעזור לי לפתור את בעיותי ב" דרך מתורבתת ולא בעזרת סמים מטמטמים? לא עשיתי רע לאיש, מדוע כימעט והצליחו להרוס את חיי? הרי יכולתי להיגמר במחלקה הסגורה, יכולתי להירקב שם כל חיי, אשתי נשבעה שלא תשתוק ולא תנחם עד שיוצא הצדק לאור. הכסו לי עשר שנים מהחיים. מגיל 22 עד 32 אף אחד לא עזר לי.

עד כאן סיפורו של מייק גולדשטיין. כמקובל, פנתה מערכת העולם הזה לדוברת משרד-הבריאות, דבורה גנני, כדי לקבל את תגובת הפסיכיאטר המחוזי על טענתו של מייק גולדשטיין. הממונה על בריאות-הנפש במשרד-הבריאות, ד"ר קטיה פילוסוף, דרשה מיכתב התום בשמו של גולדשטיין. המר" שה לה למסור מידע מתיקי הרי" פיאוי. גולדשטיין חתם והמיכתב נשלח. אולם כאן הערימה ד"ר פילוסוף קושי נוסף. היא דרשה שגולדשטיין יבוא לירושלים ויחד תום על המיכתב בנוכחותה. מייק גולדשטיין מתאושש מה" תקופה האיומה שעברה עליו. הוא רוצה לחזור לחיים תקינים. הוא מתאמן שעות ארוכות בגיטארה שלי, ומנסה ליצור קשר עם חב" ריו המוסיקאים. הוא מצפה להצעת עבודה. שתחזיר אותו באופן סופי לאורח-חיים סדיר וגורמלי. **שרית ישי**